

Wanneer Gods Stilte oorverdovend is

Door Thomas L. Constable

Een paar jaar geleden verwachtten een paar vrienden van mij een baby. Met grote verwachting en vreugde keken ze uit na de komst van hun baby. Maar toen ze na het ziekenhuis gingen ontdekten ze dat er complicaties waren, en een paar dagen nadat de baby geboren was stierf hij. Deze ouders waren christenen en ze konden het niet helpen maar vroegen, "God, waarom overkwam ons dit?"

Een ieder van ons heeft deze vraag wel eens gesteld, misschien zelfs vaak. "Waarom ik, God? Waarom is deze tragedie mijn leven binnengedrongen terwijl ik u probeer te dienen, wanneer ik U de eerste plaats in mijn leven heb gegeven? Waarom ik, God? Waarom ik?"

Het antwoord is te vinden in één van de oudste boeken in het Oude Testament, het boek van Job. Beschouw deze rechtvaardige man die God vroeg, "Waarom ik?" Hij vroeg die vraag met goede redenen: vele calamiteiten overvielen Job in een kort tijdsbestek. Hij verloor zijn bezittingen, zijn kinderen en zijn gezondheid in maar 1 of 2 dagen (1:13-19). En ik weet zeker dat Job in zijn hart zich afvroeg: "God, waarom ik?" Ik heb U de plaats gegeven in mijn leven die U hoort te hebben. Nu dan, waarom vinden al deze dingen plaats in mijn leven?

Gelukkig, daar waren een aantal mensen die genoeg om Job gaven op bij hem op visite te komen in deze smarten. Omdat hij zijn gezondheid had verloren was hij naar de as hoop gegaan, dat is de stortplaats van de stad (2:8). In de tijd van Job waren geen ontsmettende ziekenhuizen waar iemand kon relaxen om weer gezond te worden. Jobs psychische stoornis was zo erg dat hij besloot om te zitten met de dode dieren en vuilnis totdat hij, ook, zou sterven. Job vond een plekje tussen de vuilnis, zat alleen met zichzelf, en wachtte. Het was daar waar zijn vrienden hem kwamen bemoedigen.

De eerste persoon die Job opzocht was zijn vrouw. Zij stelde een hele simpele oplossing voor Jobs probleem voor. We lezen daar over in Job 2:9. "Toen zei zijn vrouw tegen hem: Houd je nog steeds vast aan je vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf." Jobs vrouw kwam tot de conclusie: "Job, je hebt God de eerst plek in je leven gegeven, maar Hij speelt het spel niet op een eerlijke manier. Je kunt tenminste zorgen dat je het laatste woord heb. Vloek Hem en sterf."

Job wist zelf dat dit niet de oplossing van zijn probleem was. Hij kende God misschien langer maar zeker beter dan zijn vrouw. Hij wist dat God niet oneerlijk was. Hij speelde het spel van zijn leven niet oneerlijk. Daarom weigerde hij God te vervloeken. Hij zegt tegen zijn vrouw in 2:10: "Je spreekt zoals een dwaze vrouw spreekt. Zullen we het goede van God aanvaarden en tegenslag niet aanvaarden? Nee, Job was het niet eens met het antwoord van zijn vrouw op het dilemma."

Veel mensen verklaren het probleem van lijden door te veronderstellen dat God willekeurig en oneerlijk is. Maar God gedraagt Zich nooit op deze manier. Zij die dit denken, kennen Hem niet beter dan Jobs vrouw deed.

Het was niet lang voordat een paar andere vrienden kwamen met hun oplossing voor het probleem van Job. Ik heb vele harde oordelen gehoord tegenover Elifaz, Bildad en Zofar. Ze waren behoorlijk wreed tegenover Job. Maar ze komen op mij over als echte vrienden. Hoeveel vrienden hebben we

die bij ons zouden zitten voor zeven dagen en nachten lang zonder een woord te zeggen. Dat is echte vriendschap! Ze waren zich bewust van Jobs kwelling in zijn lichaam en ziel, en realiseerde zich dat wat ze zouden zeggen weinig troost in zich zou hebben (2:13). Daarom hielden ze wijselijk hun mond. Stil zitten bij een lijdende vriend is vaak de beste troost die we hem kunnen bieden.

Helaas, echter, verbraken Jobs vrienden de stilte. Hun verklaring voor Jobs probleem was: niet God was oneerlijk, maar Job ontving een terechte straf voor zijn zonden. Ieder van deze 3 mannen kwam tot deze conclusie vanuit zijn eigen unieke manier van kijken.

Elifaz sprak als eerste. Hij baseerde zijn uitspraken op zijn eigen bevindingen. In Job 3:7-8 zegt hij tegen Job: “Denk er toch aan: wie is *ooit* als onschuldige omgekomen en waar zijn er *ooit* oprechten uitgeroeid? *Maar* zoals ik gezien heb: zij die onrecht ploegen en moeite zaaien, oogsten zij dat ook. Elifaz zei dit: “Jouw zaak is heel duidelijk voor mij. Ik leef vele jaren en mijn observatie van het leven is dat als iemand ongerechtigheid zaait hij hetzelfde maait. Dus Job, je moet wel een erg slecht man zijn, want je zaait ongemak in plaats van vrede.

Dit argument kan gewoonlijk best wat gewicht in de weegschaal leggen, maar Job kon dat niet accepteren. Hij kende zichzelf en wist dat de straf niet overeenkwam met zijn zonde. Ja, hij was een zondaar; en hij had God vaak beledigd. Maar de straf die hij nu ontving kwam op geen enkele manier overeen met de zonde die hij had gedaan. De straf was te erg voor wat hij had gedaan.

Elifaz zei: “Wie niet meer onschuldig was.” Job kon vele mensen aanwijzen die niet onschuldig waren, en dat kunnen wij ook vandaag aan de dag. Precies zo, sommige mensen die voorspoedig zijn vandaag zijn soms de meest slechte mensen op de aarde. Terwijl de uitleg van Elifaz een algemene waarheid in zich heeft, is het niet altijd de waarheid. Daarom kon Job de uitleg van Elifaz niet accepteren voor zijn eigen leed.

Bildad was de volgende die sprak. Hij gebruikte dezelfde formule voor Jobs lijden – Job leed vanwege zijn zonden - maar hij redeneerde vanuit een ander oogpunt. Bildad deed een beroep op traditie (overlevering). In Job 8:8 zegt hij; “Want doe toch navraag bij de vorige generatie, bereid je voor op een onderzoek naar hun vaders. Immers we zijn van gisteren en weten niets, want onze dagen zijn een schaduw. Zullen die je niet onderwijzen, tot je spreken, en uit hun hart woorden voortbrengen?”

Bildad ging een stap verder dan Elifaz. Terwijl Elifaz een beroep had gedaan op zijn eigen ervaring, wees Bildad op de ervaring van de vaders uit de vorige generaties. Hij zei: “Nou, Job, je weet dat we altijd geleerd zijn dat God de slechten straft en de rechtvaardigen beloont. Klopt dat niet?” Job instemmend geknikt hebben.

Daarna zei Bildad, “ Wel, kom op nou, ‘zeg op! Wat is het? Wat heb je in het verborgen gedaan waarvoor God je nu op deze manier voor straft?” Maar Job bleef erbij dat hij geen zonden in het verborgene had gedaan dat deze manier van lijden van de hand van God zou rechtvaardigen. Daarom verwierp hij de oplossing van Bildad ook.

De derde man die ging spreken was Zofar, de meest wrede van Jobs drie vrienden. Als ik lees wat Zofar zei dan denk ik aan Archie Bunker. Zofar zou de gewone man van de wereld van vandaag zijn, om het beroep dat hij deed, niet op zijn eigen ervaring, niet op traditie of het verleden, maar op zijn eigen gezonde verstand. Hij zei tegen Job: “ Job, denk je nu dat het geen betekenis heeft dat je lijdt omdat je iets verkeerd heb gedaan?” (Job20:1-5). Wel het maakt wat uit. Maar opnieuw wist Job dat zij lijden buiten proporties was als je naar zijn zonden keek. Hij kon niet redeneren met Zofar, want hoe redeneer je met iemand die er op staat dat iets waar is alleen omdat het voor hem logisch is.

Soms lijden we vanwege onze zonden. De apostel Paulus herinnerde de Korintiërs eraan dat velen van hen zwak, ziek waren en zelf stierven omdat ze de zonden ongestraft in hun midden hadden gelaten (1Kor.11:30). Sommige in Korinthe stierven zelfs vanwege hun zonden. Soms lijden wij vanwege onze zonden, maar niet altijd. De fout van deze mannen was hun drang richting Job: "Dit is de enigste uitleg voor jouw lijden." Het is één uitleg, maar in Jobs geval was het niet de juiste conclusie. En kan in ons geval ook zo zijn.

Op dit punt verschijnt er een andere man op de scene, een man die al die tijd naast Job en zijn vrienden gezeten had maar vanwege zijn leeftijd niets gezegd had. Hij was jonger en uit eerbied voor de ouderen had hij afgezien van het spreken voor een tijd (32:4). Elihu's uitleg (Job 33: 13-18) was dat God Job wat wilde leren. "Job, dit is waarom je lijdt, God wil je iets leren door je pijn heen."

Als we reflecteren op de latere openbaringen in het Nieuwe Testament dan zie we dat dit ook een geldige reden kan zijn waarom we lijden ervaren. Paulus opnieuw in 2 Kor. 12: 7-9 vraagt aan drie keer aan God om hem te bevrijden van een "doorn in het vlees" een soort lichamelijke ziekte die hem blijkbaar een grote pijn gaf. Maar Gods antwoord was, "Nee, Ik neem het niet weg, maar Mijn genade zal toereikend genoeg zijn voor jouw nood, want Mijn kracht word in zwakheid volbracht."

Paulus leerde dat zijn lijden er was om hem een essentiële les te leren – de genoegzame van Gods genade. En daarom vervolgde hij te zeggen, "Daarom heb ik behagen in zwakheid .... Wan als ik zwak ben, dan ben ik sterk" (12:10).

Elihu leek het te hebben. Job leed om iets te leren van God. Maar het was meer een alternatieve uitleg, en ik denk niet dat het de essentie van Jobs situatie raakte.

Een christenvriend van mij lag meer dan een jaar in het ziekenhuis. Ik sprak met hem nadat hij ontslagen was uit het ziekenhuis en vroeg hem wat God hem geleerd had als resultaat van deze lange genezingsweg. Hij antwoorde: "Wel, God geeft me geleerd op Hem te vertrouwen en heeft me meer geleerd over het genoegzame van Gods genade. Maar om eerlijk te zijn heb ik een stuk minder geleerd dan dat ik dacht dat ik zou leren. Ik weet echt niet waarom ik voor een heel jaar in het ziekenhuis moest zijn, omdat ik die dingen leerde in de eerste weken in het ziekenhuis." Met andere woorden, hij kon niet uitleggen waarom hij zo lang op bed gelegen had. Blijkbaar was het niet in de eerste plaats dat God hem iets wilde leren.

Waarom lijden de godvrezende wat we niet kunnen verklaren. We kunnen lijden omdat we gezondigd hebben, of misschien wil God ons iets leren. Maar beide waren niet waar in Jobs situatie, en ik ben ervan overtuigd dat dit hetzelfde is in vele van onze levens.

Op dit punt in Jobs ervaring, breekt God Zelf in bij hem en zijn vrienden. Beginnend in Job 38 en het verdere van het boek, God Zelf handelt met Job. Interessant genoeg geeft Hij Job geen antwoord op de vraag, "Waarom ik, God?" Maar hij deed iets wat veel beter was voor Job. Hij vertelde Job niet waarom hij leed, maar God versterkte Jobs vertrouwen in Hemzelf.

Om te beginnen, God nam Job mee op een geestelijke tour door het universum. Hij wees naar de sterrenbeelden in de hemelen en zei tegen Job, "Waar was jij toen ik de sterren daar plaatste? Waar was jij toen ik Orion en Pléiade in de hemel?" Job ontving nieuwe eerbied voor de macht, de soevereiniteit en de controle die God heeft over alle dingen.

Dan neemt God hem mee op reis door het koninkrijk van de dieren. Hij wijst de kenmerken van verschillende dieren aan en zegt tegen Job, "Sinds jij zo wijs ben, verklaar deze dingen aan mij. Waarom maakte ik deze dieren op deze manier?" Job hoefde niet te antwoorden voor God, maar hij leerde iets over God wat hij daarvoor niet wist. Hij was in staat zijn eigen lijden te zien met een

nieuw bewustzijn van de macht, controle, en wijsheid van God. Hij was in staat God te prijzen zonder een antwoord te ontvangen op de vraag, "Waarom ik?"

Waarom leiden de godvrezende? Niet omdat God oneerlijk is. Hij speelt niet met de regels van het leven. We kunnen lijden omdat er zonden is ons leven. We kunnen lijden omdat God ons wat wil leren. Maar het kan dat we nooit zullen weten waarom we lijden. Volgens wat Gods woord ons openbaard, Job heeft nooit de reden geweten van zijn lijden. Maar Job leerde deze les: ***we hoeven het niet te weten waarom, als we God kennen.***

Dat is moeilijk te accepteren. We willen antwoorden, maar we moeten komen op de plek van het accepteren van de oneindige wijsheid van God in dankbaarheid. We moeten leren dat ook al weten we niet waarom God dingen doet op de manier waarop Hij ze doet, we Hem kunnen vertrouwen omdat Hij is Wie Hij is. Hij heeft alles onder controle. Hij is al – wijs. Hij houdt oneindig veel van ons.

Waarom lijdt u? Misschien weet u het niet. Kent u God? Mag ik voorstellen dat we God beter leren kennen, zodat wanneer we niet weten waarom, we in staat zijn om te rusten in de zekerheid van Zijn kracht, Zijn wijsheid, en Zijn liefde voor ons. Dan zijn we in staat om door ons lijden heen te gaan zoals Job – victorieus!

Gekopieerd van Kindred Spirit. Zomer, 1980. @ door Dallas Theological Seminary. Alle rechten voorbehouden. Gebruikt bij toestemming